

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

Capitvlvm Vn. eod. Tit. in 6. Permittimus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](#)

Permittimus.

PARAPHRASIS.

Bonifacius VIII. permittit Episcopis, ut cum ijs, qui vicesimum ætatis annū compleverunt, dispensare possint ad consequendas dignitates & personatus, si cum curam animarum annexam non habeant.

SUMMARIUM.

1. *Episcopus non potest dispensare super ætate requisita in ordinandis, vel præficiendis secundum vniuersales Ecclesiæ canones.*
2. *Ad dignitatem ecclesiasticam cum cura animarum nemo promouendus ante 25. annum; ad non curazum cum dispensatione Episcopi promoueri aliquis potest post 20. annum completum.*
3. *Hodie secundum Trident. ad eiusmodi dignitatem & personatum requiriatur ætas exacta 22. annorum.*

NO T A N D V M Vn. Episcopus non potest dispensare super ætate secundum vniuersales Ecclesiæ canones requisita in ordinandis, vel præficiendis. Ita notat hīc Gl. Ioan. Andr. & alij. Id verò colligitur ex verbo *permittimus*, id est, concedimus & indulgemus; quod alioquin absque speciali hac concessione Episcopis illicitum esset: Et enim secundum iura, etiam ciuilia, ad digni-

tatem nemo promoueri debet ante xxv. ætatis annum, saltem cœptū, l. Ad Rempubl. 4. ff. de muneribus. Cū autem in Consilio generali sub Alexan. III.e. cū in cunctis, 7. de elect. expressè prohibitum fuerit, ne quisquam ad dignitatem ecclesiasticam cum cura animarum promouetur ante diætam ætatem annorum xxv. ideo eo canone insuo vigore permanente circa alias dignitates non curatas Bonifac. VIII. permisit Episcopis, vt post 20. annum completum dispensare possint.

Quare non placet, quod tradit Hostiens. in summa huius tit. n. 1. Archidiaconus, & Dominicus de Geminiano super hoc c. Episcopum in ætate dispensare posse etiam circa dignitatem curatas, si rationabilis causa, seu Ecclesiæ utilitas postulet. Nam si hæc doctrina vera esset, tum absolute dicendum foret, quod Episcopus contra canones vniuersales dispensare possit: quandoquidem omnis dispensatio causam rationabilem postularat.

Hodie verò secundum Trident. constitut. Ses. 24. cap. 12. de reformat. Ad eiusmodi dignitates ac personatus requiritur ætas exacta 22. annorum. Atque hæc ipsa ætas sufficere debet, tametsi dignitas, quæ per se curata non est, y. g. Decanatus, vnitam habeat parochialem seu curatam Ecclesiæ. Attenditur enim ad naturam beneficij principalis, non ynti & accessoriij; quippe quod naturam & conditiones suas veluti amississe censem, cū alteri principaliori beneficio annexum fuit, vti dixi lib. 4. tr. 2. c. 9. num. 2.

TITVLVS XV.

DE SACRA VNCTIONE.

CAPITVLVM UNICVM.

Cùm venisset.

Vm in Episcoporum consecratione sacra vncio adhibetur, ideo hoc loco responsum Innoc. III. de varijs sacris vunctionibus proponitur.

Episcopus quidam Græcus conseruatus fuit, non adhibit chrismatis vunctione,

XXX

quæ